

ДУХОВНИ РАЗМИСЛИ

“Но той, понеже искаше да оправдае себе си, каза на Исус: А кой е моят ближнен?” (Лк. 10:29)

Често пъти ни вълнува не просто “кой е ближният ни”, а и националността, и расата му. “Този не е от нашите!” - си казваме понякога. Критериите могат да бъдат и други, като например тези - дали човекът е образован, неук, атеист, каква е партията, която поддържа, и т.н. Но как стои въпросът с расовата принадлежност?

Терминът раса е претърпял

промяна в значението, което е имал. През XIX век под раса хората са разбирани “английска”, “германска”, “ирландска”, т.е. раса е било равно на националност. След масовото разпространение на теорията на Дарвин понятието е придобило звученето, смисъла, който ние сега влагаме в него. За мен еволюционната теория е толкова опасна, колкото атомната бомба и което и да е оръжие за масово поразяване. Любопитно е, че диктатори като Хитлер са я обожавали, защото тя оправдава всяко зверство спрямо други хора. Факт е, че XX век бе време на няколко световни войни и геноциди. Дарвин едва ли си е давал сметка за ефекта от теорията му върху хода на човешката цивилизация. Самият му “гениален” труд носи заглавието “За произхода на видовете по пътя на естествения подбор, или оцеляване на по-приспособените раси в борбата за оцеляване”. Дарвиновата теория в същността си е расистка. Твърдението, че различните раси са резултат от по-ранна или по-късна еволюция и че някои от тях

приличат повече на маймуните,

е подсилило огъня на ужасни предрасъдци и жестокости, насочени към черната и други раси. В Австралия аборигените масово са избивани от белите завоеватели. В САЩ през XIX век в квартала на Ню Йорк “Бронкс” поставили африкански пигмей

редом до орангутани. Сега някои учени считат, че точният термин, с който да се обозначи разликата между хората според цвета на кожата и формата на очите, би трябвало да е име на група, например австралоидна, негроидна, монголоидна, европеидна (кавказоидна в САЩ). В Деянния 17:26 Павел казва: “направил е от една кръв всички човешки народи”. Така че можем да говорим за различни човешки групи и култури. Учените са доказали, че ако вземем който и да е човек, от който и край на земята да е - бял или черен - и го сравним с друг от друга група, основните генетически разлики ще са 0,2%. Между бял и черен - само 0,2%! Орган от негър, китаец следователно би могъл да бъде трансплантиран безпроблемно на европеец. Всички хора са потомци на Адам и Ева. Да, има известни различия, но те са от културен характер. За нас е интересен въпросът как все пак са се появили разликите между хората - разликите в цвета на кожата, формата на очите, цвета на косата и формата на носа им. Задоволителен отговор можем да намерим, когато разсъждаваме над записаното в Библията. Разликите са започнали да се оформят, когато хората са били разпръснати край Вавилонската кула. В Битие 11:1 е записано: “А по цялата земя се употребяваше един език, общ говор”. Дори еволюционистите в последните години започнаха да говорят за общи корени на хората от различни раси от една праеволюционна Ева.

Поглед към проблема през призмата на въпроса за расите

КОЙ Е МОЯТ БЛИЖЕН?

Апостол СТАМАТОВ

Онези, които редовно четат списанието *National Geographic*, не може да не си спомнят една от статиите по въпроса, излязла тази година. Разликите между хората са се обособили, когато са били разпръснати и

разделени по езиков признак,

както ни е предал и Мойсей в Битие 11 глава. Независимо дали човек е “жълт” или “черен”, той притежава един и същи пигмент - меланин. Ако в кожата на човека няма меланин, той всъщност е албинос. В зависимост от това, какво е процентното съдържание на меланина, ако то е по-малко, човек е бял, ако е в повече, е черен. Формата на окото пък зависи от мастното натрупване под клепача. Ако

го има, окото е по-затворено (монголоидно), ако липсва, то е по-отворено (европеидно).

Някои от групите, разпръснати при Вавилонската кула, са имали по-тъмен цвят на кожата. Ако група от по-тъмнокожи се е придвижвала на север към области с по-малко слънце, тя е изпитвала недостиг на витамин Д. Поколението им е боледувало и е намаляло. Докато хора с по-светъл цвят на кожата са оцелели в тези области. Може би това обяснява изчезването на неандерталците, които са признати не за междинен вид, а за пълноценна човешка раса, дори е установен дефицит на витамин Д в костите им. Вероятно кожата на Ной и на членовете на семейството му е била средно кафява, носеща гени както за тъмен, така и за светъл оттенък.

На практика за по-голяма част от населението на земята е характерен такъв оттенък. Гените, които е предал Ной, са послужили за основа за появата на групи хора с различен нюанс на кожата. И когато те са встъпвали в брак само в рамките на групата, и цветът им е бил подсилен донякъде от климатичните особености чрез мутации. ДНК като носител на информация превъзхожда и най-сложните компютърни технологии. Опростеното представяне на гени за цвят при тъмнокожи е ААББ, на бял - аабб, а при брак между тези групи се получава АаБб - в повечето случаи среднокафяв цвят. Има и случаи, когато се раждат близнаци и единият е бял, а другият тъмен. Не всичко обаче може да се обясни докрай, защото съществуват коренни жители на екватора в Южна Америка, които имат жълт, а не черен цвят, а ескимосите, които живеят в области с по-малко слънце, имат в същото време по-тъмен цвят на кожата си.

Еволюционното учение отрича Евангелието. Според него няма грях и логиката му продължава с това, че няма нужда от Спасител. То подтиква към расова дискриминация. Църквата ни съществува в България от края на XIX век и евангелизирането на малцинството е започнало към 60-70-те години на XX век. Сега имаме братя и сестри от почти всички малцинствени групи, което разкрива, че ние като църква се стараем да приложим Исусовия пример да не прокарваме разделение между хората. Прекрасно разбираме, че евангелието и жертвата на Христос важат за всички. Различията, които съществуват между нас и малцинствата, са на културно ниво, а това е преодолимо с течение на времето. Виждаме колко е велико Евангелието, как

то може да обедини

хора с различни култури и манталитет и как разрешава така неразрешими на пръв поглед проблеми, които изобилстват в тези последни времена. Колкото и различни на пръв поглед да сме, едно нещо ни свързва много тясно - бели, тъмнокожи и всякакви. Има бели с тъмна душа и тъмнокожи със светла душа, както и обратното. Всички обаче ни обединява еднаквата нужда от Спасител, защото всички носим грешно естество и копнеем за Божията благодат.

Апостол Стаматов е роден през 1974 г. в Стара Загора. Към адвентната църква се присъединява чрез кръщение през 1992 г. През 2000 г. завършва висше педагогическо образование, специалност история-география към ПУ “Паисий Хилендарски”. От 2005 г. работи като стажант-проповедник. Със съпругата му Людмила имат две деца (второто се роди през месец октомври).

ПЕТИ КУПЛЕТ ОТ ПЕСЕНТА НА МОЙСЕЙ: ДА СТОИШ ЗА ПРАВОТО

Павел КЪНЕВ

“Аарон им каза: “Извадете златните обеци, които са на ушите на жените ви, на синовете ви и на дъщерите ви и донесете ми ги.” И тъй, всичките люде извадиха златните обеци, които бяха на ушите им, и донесоха ги на Аарона. А той, като ги взе от ръцете им, даде на златото образ с резец, след като направи леяно теле; и те рекоха: “Тия са боговете ти, о Израилю, които те изведоха из Египетската земя.” И като видя това, Аарон издиг-

на олтар пред него; и Аарон прогласи, казвайки: “Утре ще бъде празник Господу.” (Изход 32:2-5)

Пасажът описва едно страшно отстъпление в отношението на Израел към Бога - Този, Който ги бе извел от египетското робство, показвайки безкрайната Си любов към тях. Този, Който бе извършил такива удивителни чудеса пред очите им и Който сега бе заменен с едно златно теле - един от боговете на Египет.

Мойсей е на планината Синай. Бог го е повикал, за да му предаде волята Си за народа и чрез тях за

цялото човечество, изразена в десет заповеди. Това бе небесната конституция, изразяваща Божията любов и в същото време въпроса какви трябва да бъдат отношенията между човек и Бог, както и между човек и човек.

Изключителна среща между Великия Творец и смъртния човек. Среща, показваща желанието на небето да общува с човешката раса. В нея участваше и природата - имаше светкавици, гръмове, огън, облаци. “А Синайската планина беше цяла в дим, защото Господ слезе в огън на нея; и димът ѝ се

вдигаше, като дим от пещ, и цялата планина се тресеше силно.” (Изход 19:18)

Мойсей е там, в планината, изпълняващ определената задача, а в същото време долу

народът скучае.

Скуката е най-лошият съветник на човека. Когато я почувстваме, обикновено започваме да правим нещо, за да я разсеем. Не желаем да оставаме в такова състояние. Много са важни действията, които ще бъдат предприети в този момент.

Най-познатата и най-

често срещаната реакция е първосигналната. Народно в случая си иска разнообразието. Търсят се начини да се разсейват и ги намират в яденето, пиенето и веселието, придружена с игри. В разгара на веселбата на някого хрумва идеята да си направят златно теле, бога на Египет. Идеята се поема от втори, трети и обхваща почти целия стан. Явяват се пред първосвещеника и дават нареждания да се действа незабавно.

Скучаещите християни понякога си измислят нови богове. Когато не се работи на Божията нива, идва

скуката, а тя води след себе си намирането на нови богове. Това се случва дори и когато имаме някои свои празници (рождени дни, годишнини, сватбени церемонии).

Докато народът прогонва скуката, на планината се дават важни нареждания за по-нататъшния им живот, за бъдещето им, за децата и внуците им.

По време на чакането трябваше да размишляват върху Божието видение, да приготвят сърцата си за приемане

Продължава на стр. 6